

Sygn. akt III RC 107/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Sylwia Jaroszevska

Protokolant st. sekr. sądowy Iwona Michałowska

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2018 r. w Mrągowie

sprawy z powództwa M. G. (1)

przeciwko małoletniemu A. G.

reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową J. K.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

powództwo oddała.

Sygn. akt III RC 107/18

UZASADNIENIE

Powódka M. G. (1) domagała się uchylecia obowiązku alimentacyjnego na rzecz swojego małoletniego wnuka A. G. ustalonego na mocy ugody sądowej z dnia 14 grudnia 2017 roku w sprawie III RC 184/17, ewentualnie obniżenia ustalonych alimentów do kwoty po 50 zł miesięcznie oraz wniosła o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że na mocy zawartej ugody zobowiązała się płacić na rzecz małoletniego alimenty w kwocie po 250 zł miesięcznie, ale z biegiem czasu stało się jasne, że nie jest w stanie uiszczać świadczeń w takiej wysokości. Podała, że od czasu ustalenia alimentów jej sytuacja majątkowa uległa znacznemu pogorszeniu, a dodatkowo ma na utrzymaniu nastoletnią córkę, która obecnie znalazła się w szpitalu psychiatrycznym, a od września planuje rozpocząć naukę w liceum co będzie związane z dodatkowymi kosztami. Nadto zarzuciła, że znajduje się w znacznie gorszej sytuacji finansowej niż matka małoletniego i nie jest w stanie utrzymać własnego dziecka, co jest nie do zaakceptowania.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego A. G. J. K. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu według norm przepisanych. Podniosła, że okoliczności podane przez powódkę w pozwie istniały już w dacie poprzedniego orzekania w przedmiocie alimentów i brak jest podstaw do stwierdzenia wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni A. G., ur. (...) jest synem M. G. (2).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 7 maja 2014 roku wydanym w sprawie III RC 73/14 M. G. (2) został zobowiązany do płacenia alimentów na rzecz małoletniego A. G. w wysokości po 400 zł miesięcznie. Następnie wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 19 maja 2016 roku wydanym w sprawie III RC 56/16

alimenty zostały podwyższone do kwoty po 600 zł miesięcznie. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 18 czerwca 2015 roku wydanym w sprawie I. N. 87/15 M. G. (2) został pozbawiony władzy rodzicielskiej nad małoletnim A. G..

Alimenty na rzecz małoletniego po raz ostatni zostały ustalone na mocy ugody sądowej zawartej dnia 14 grudnia 2017 roku przed Sądem Rejonowym w Mrągowie w sprawie o sygnaturze akt III RC 184/17. Zgodnie z postanowieniami tej ugody powódka M. G. (1) jako babcia ojczysta małoletniego A. G. zobowiązała się do łożenia na jego rzecz alimentów w kwocie po 250 zł płatnych do rąk matki J. K. do 30 dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat począwszy od 1 stycznia 2018 roku.

Matka małoletniego osiągała wówczas wynagrodzenie w wysokości 2 200 zł netto miesięcznie. Małoletni A. uczęszczał do zerówki. Razem z matką zamieszkiwali u jej rodziców.

M. G. (2) nie płacił zasądzonych alimentów a egzekucja komornicza okazała się bezskuteczna.

M. G. (1) była zatrudniona za wynagrodzeniem w wysokości około 1 750 zł netto miesięcznie. Mieszkała razem z szesnastoletnią córką, która pozostawała na jej utrzymaniu.

(dowód: dokumenty w aktach sprawy III RC 184/17 SR w Mrągowie)

Obecnie małoletni A. G. ma 7 lat. Chodzi do szkoły podstawowej. Mieszka razem z J. K. i jej matką, która jest emerytką. J. K. jest osobą bezrobotną na zasiłku. Poszukuje zatrudnienia. Pozostaje w związku z partnerem, który czasem wspomaga ją finansowo. Nie korzysta ze świadczeń z pomocy społecznej. Kilka lat temu zakupiła na kredyt działkę ogrodową.

M. G. (1) jest zatrudniona w Domu Pomocy Społecznej dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych za wynagrodzeniem około 1 600 zł netto miesięcznie.

Córka powódki przebywa w ośrodku dla osób uzależnionych pod W.. Uczęszcza tam do technikum. Pobyt w ośrodku jest nieodpłatny.

M. G. (1) mieszka w mieszkaniu TBS w M. Czynnosc wynosi 560 zł miesięcznie. Powódka otrzymuje dofinansowanie do czynszu w kwocie 140 zł miesięcznie. Posiadała kredyt do spłaty do listopada na kwotę 2000 zł. Nie ma żadnych oszczędności. Leczy się na nadciśnienie. Poności koszty dojazdu do córki do ośrodka i wysyła jej paczki. Korzysta z pomocy finansowej syna. Nie utrzymuje kontaktów z wnukiem, którego ostatni raz widziała dwa lata temu. Alimenty na rzecz małoletniego są przekazywane do komornika.

M. G. (2) przybywa w szpitalu psychiatrycznym. Nie płaci zasądzonych alimentów.

(dowód: informacja k. 11, 45, oświadczenie k. 12, oświadczenie banku k. 13, faktury i rachunki k. 14-18, 48, zaświadczenie o dochodach k. 41-43, 49, zaświadczenie i decyzja z PUP k. 46-47, przesłuchanie M. G. (1) k. 51-52, przesłuchanie J. K. k. 52-53)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 138 KRO w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zasada ta znajduje zastosowanie w przypadku oceny zasadności alimentów ustalonych nie tylko od rodziców na rzecz dziecka ale też należnych od dalszych krewnych uprawnionego w tym m.in. jak w niniejszej sprawie – babci ojczystej.

Przy czym przyjmuje się, że powództwo o uchylenie alimentów nie może zmierzać do weryfikacji prawomocnego orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

W ocenie Sądu w okresie objętym żądaniem pozwu nie nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 KRO skutkująca koniecznością uchylenia bądź obniżenia ustalonych na rzecz małoletniego alimentów.

Obecnie sytuacja małoletniego pozwanego uległa bowiem pogorszeniu. W dacie zawarcia ugody alimentacyjnej matka małoletniego posiadała stałą pracę za wynagrodzeniem wysokości 2 200 zł netto miesięcznie a obecnie jest osobą bezrobotną na zasiłku. Małoletni uczęszczał do zerówki a obecnie jest uczniem szkoły podstawowej, co związane jest z dodatkowymi wydatkami.

Nie można natomiast uznać, że możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanej uległy takiemu pogorszeniu, które powodowałyby konieczność uchylenia dotychczasowego obowiązku alimentacyjnego babci wobec jej małoletniego wnuka.

Powódka w dalszym ciągu jest zatrudniona w Domu Pomocy Społecznej dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych a jej wynagrodzenie jedynie nieznacznie uległo zmniejszeniu. Otrzymała dodatek mieszkaniowy a nadto nie ma już na utrzymaniu córki, która przebywa w ośrodku dla osób uzależnionych pod W., co związane jest jedynie z okresowymi wydatkami na odwiedzin. M. G. (1) jest też wspomagana finansowo przez syna i nie posiada już obciążenia w postaci kredytu.

Brak jest też podstaw do uwzględnienia powództwa z uwagi na zasady współżycia społecznego. Syn powódki M. G. (2) nie wywiązywał się ze swojego obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniego A. a prowadzona egzekucja komornicza była bezskuteczna. Obecnie zaś przebywa on w szpitalu psychiatrycznym i brak jest osób zobowiązanych do płacenia alimentów ze strony ojca w bliższej kolejności niż powódka, która jest babcią małoletniego. Matka małoletniego jest zaś obecnie osobą bezrobotną i nie ulega wątpliwości, że nie jest w stanie samodzielnie pokryć wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem syna, a powódka oprócz płacenia alimentów nie bierze żadnego udziału w wychowaniu wnuka, którego ostatni raz widziała dwa lata temu pomimo tego, że mieszkają w tej samej miejscowości.

Mając na uwadze powyższe okoliczności na podstawie art. 138 KRO a contrario orzeczono jak w sentencji oddalając powództwo jako nieuzasadnione.